

Δώρα Χάριτος

Εδάφια κλειδιά: **Η ΒΙΒΛΟΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ**

**«Διότι καθώς
έχομεν εν ενί
σώματι μέλη πολλά,
πάντα δε τα μέλη
δεν έχουσι το αυτό
έργον, ούτω και
ημείς οι πολλοί εν
σώμα είμεθα εν
Χριστώ, ο δε καθείς
μέλη αλλήλων.»**
— **Ρωμαίους 12:4,
5**

«ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος. αλλά το δώρο του Θεού είναι η αιώνια ζωή μέσω Ιησού Χριστού του Κυρίου μας». (Ρωμ. 6:23) Η χάρη και η αγάπη του Θεού προέβλεπαν ότι η αμαρτωλή ανθρώπινη φυλή δεν θα έπρεπε να παραμείνει αιώνια νεκρή, επειδή ο Ιησούς ήρθε για να λυτρώσει τους ασεβείς ανθρώπους και να πεθάνει γι' αυτούς. —Ιωάννης 3:16,17

Επιλεγμένα εδάφια:
Ρωμαίους 12:3-8

Ο Παύλος παρέχει αυτή τη σοβαρή συμβουλή σχετικά με τη σωστή αυτοαξιολόγηση για τους αφιερωμένους μαθητές του Χριστού. «Διότι λέγω διά της χάριτος της εις εμέ δοθείσης προς πάντα όστις είναι μεταξύ σας, να μη φρονή υψηλότερα παρ' ο, τι πρέπει να φρονή, αλλά να φρονή ώστε να σωφρονή, κατά το μέτρον της πίστεως, το οποίον ο Θεός εμοίρασεν εις έκαστον.» (Ρωμ. 12:3) Έτσι, ο απόστολος βεβαιώνει ότι δεν μπορούμε να σημειώσουμε πρόοδο στην στενή οδό μέχρι να αναγνωρίσουμε πρώτα τη δική μας έλλειψη αξίας.

Τα εδάφια-κλειδιά μας υπενθυμίζουν ότι κάθε άγιος λαμβάνει προσωπικά δώρα από τον Θεό και ότι ο

καθένας δεν καταλαμβάνει την ίδια θέση στο σώμα. Ωστόσο, είναι ο Ιησούς, ο οποίος ως Κεφαλή μας, ελέγχει το σώμα, σκέφτεται γι' αυτό, σχεδιάζει γι' αυτό και χρησιμοποιεί όλα τα διάφορα μέλη για να βοηθάει το ένα το άλλο.

Μας λένε επίσης ότι «με τη χάρη» σωζόμαστε, «μέσω της πίστης». (Εφεσ. 2:8) Εάν η νηφάλια αυτοεκτίμησή μας βασίζεται σε αυτό που είμαστε μέσω της πίστης, σημαίνει ότι αναγνωρίζουμε το γεγονός ότι εκτός από τη χάρη του Θεού δεν είμαστε τίποτα. Έτσι, ό,τι εύνοια μας δίνει ο Θεός δεν οφείλεται στο ότι το αξίζουμε. Αποδέχεται την υπηρεσία μας προς αυτόν ως απόδειξη της εκτίμησής μας, μέσω της πίστης, για την αγάπη και τη χάρη του, αλλά δεν μπορούμε να αποκτήσουμε αυτή τη χάρη με τα δικά μας έργα.

Στο εδάφιο Ρωμαίους 12:6 ο Απόστολος εξηγεί ότι τα πολλά μέλη του σώματος του Χριστού έχουν «χαρίσματα που διαφέρουν ανάλογα με τη χάρη που μας δίνεται». Παραδείγματα τέτοιων χαρισμάτων περιγράφονται ως εξής: «Είτε διακονίαν, ας καταγινώμεθα εις την διακονίαν, είτε διδάσκει τις, ας καταγίνηται εις την διδασκαλίαν, είτε προτρέπει τις, εις την προτροπήν· ο μεταδίδων, ας μεταδίδη εν απλότητι, ο προϊστάμενος ας προϊσταται μετ' επιμελείας, ο ελεών ας ελεή εν ιλαρότητι.» (εδάφ. 7,8) Όλα αυτά είναι εκφάνσεις της χάριτος του Θεού μέσα μας.

Καθώς «αυξάνουμε σε χάρη» και στους καρπούς του Πνεύματος, θα πρέπει να είμαστε πιο πιστοί στην αρπαγή των προνομίων που έρχονται μπροστά μας. Υπάρχουν πολύ λίγοι άγιοι που δεν έχουν την περιστασιακή ευκαιρία να πουν μια λέξη προτροπής, παρηγοριάς ή ενθάρρυνσης σε άλλους στη στενή οδό. Η ζωή μας πρέπει να είναι με το να δίνουμε το χρόνο μας, τη δύναμή μας, τα ταλέντα μας, τα μέσα μας, τα πάντα. Αυτό

θα πρέπει να ξεκινήσει ως απάντηση στην πρόσκληση του Κυρίου, «Υιέ μου, δος την καρδίαν σου εις εμέ,» (Παρ. 23:26) Έχοντας κάνει αυτό πλήρως και με ειλικρίνεια, η πρόοδος στην ανάπτυξη του χαρακτήρα είναι αναπόφευκτη εάν επικεντρωνόμαστε στο να ευχαριστούμε τον Επουράνιο Πατέρα μας. Εάν οι καρδιές μας είναι με τη σωστή στάση ενώπιον του Θεού, είναι βέβαιον ότι θα υπάρξει μεγάλη υπερχείλιση της χάρης του προς εμάς, η οποία θα ευλογήσει επίσης τους άλλους.

Μόνο η έλλειψη πίστης μας θα μπορούσε να εμποδίσει την εισροή της θείας χάριτος. Ο Θεός είναι πολύ πρόθυμος στο να παρέχει όλα τα απαραίτητα για την πνευματική μας πρόοδο. Εάν είμαστε ευσυνείδητοι και πιστοί σε αυτόν, μπορούμε να επαναλάβουμε με βεβαιότητα ότι αυτό το εδάφιο ισχύει και για εμάς. «Τα πάντα δύναμαι διά του ενδυναμούντός με Χριστού.» — Φιλ. 4:13 ■

* * *